

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

ב

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

משה מבחרינו ויאמר אדני משה כללם :
 כט ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי
 יתן כל-עם יהנה נביאים כיייתן יהנה את-
 שביעי רוחו עליהם : ל ויאסף משה אל-
 המחנה הוא וקני ישראל : לא ורוח נסעו
 מאת יהנה ויגו שלום מן הים וישש על-
 המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות
 המחנה וכאמתיים על-פני הארץ : לב ונקם
 העם כל-היום ההוא וכל-הלילה וכל-יום
 המחנה ויאספו את-השלו הממעיט אסף-
 עשרה מקרים וישטחו להם שטוח סביבות
 המחנה : לג הבשר עודנו בין שניהם טרם
 יברת ואף יהנה הרה בעם ויד יהנה בעם
 מכה רבה מאוד : לד ויקרא את-שם
 המקום ההוא קברות התאוה כי-שם קברו
 את-העם המתאווים : לה מקברות התאוה
 נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות : פ
 א ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות
 האשה הכשית אשר לקח כיי-אשה כשית

אשלי קרי

יב

לקח

רשיי

אסרינון : כט ואמר ליה משה הקנאתי
 את-מקני לי רעינא פון דיהון כל-עמא
 דני בניאן ארי-יתן יי ית-רוח נבואתיה
 עליהון : ל ומתבגיש משה למשריתא
 הוא וסבי ישראל : לא ורוחא נטל מן-
 קדם יי ואפרח שליו מן-ימא ורמא על-
 משריתא כמהלך וימא לכא וכמהלך וימא
 לכא סהור-סחור למשריתא וכרום תרתין
 אמין על-אפי ארעא : לב וקם עמא כל-
 יומא ההוא וכל-ליליא וכל יומא דבתרוהו
 וכנשו ית-שליו דאזער כנש עשרא דגורין
 וישטחו להון שטיחין סחור-סחור למשריתא :
 לג בסרא עד-כען בין שניהון עד לא
 פסק ורונא דיי תקיף בעמא וקטל יי בעמא
 קטול סני לתרא : לד וקרא ית-שמא-
 דאתרא ההוא קברי דמשאלי ארי-תמן
 קברו ית-עמא דשאי-יו : לה מקברו
 דמשאלי נטלו עמא לחצרות והיו בחצרות :
 א ומליכת מרים ואהרן במשה על-

עיסק

הכלל לפי שהיו מתנבאים משה מת ויהושע מכניס את ישראל לארץ : (כט) המקנא אתה לי - הקנאתי אותי
 חקנא : לי . כמו בשבילי כל לשון קנאה אדם הנותן לב על הדבר או לנקום או לעזור חמסר נטוט כלעזאוחו כעובדי המסח (טו) :
 (ל) ויאסף משה . נסתח אוכלמועד : אל המחנה - כננסו חיש לאהלו : ויאסוף . לשון כניסה אל הבית כח
 (דברים כב) ואספתו אל תוך ביתך ואל לכלל (ההלים לט) יכזרו ולא ידע מי אוספם ונתת שלל הכיא עליהם פורענות עד שכנסו
 הדיוקים חיש לאהלו (ספרי) : (לא) ויגו . ויפריחו וכן (ההלים צ) כי גזעיו וכן (נחום ב) נגזעו ויער : וישוש .
 וישש כמו (שמואל א ל) והנס נטושים על פני כל הארץ (יחזקאל כט) ונטשתך הנודברה : (טו) (ז) : וכאמתיים . פורחות
 בצובה עד שהן כנגד לבו של אדם כדי שלא יהא טורח באסיפתן לא להגביה ולא לשחות (ספרי) : (לב) הכימעיט מישאלי
 פחות מכלל העגלים והתגרים אסף י חזרים : וישטחו . עשו אותן משטיחין משטיחין : (לג) טרם יברת כתרונתו עד לא
 פסק . ד"ל חינו מעטיק לעסקו כשניו עד שנשתנו יולאה : (א) ותדבר . (ספרי) אין דבור ככל תקום חלל לשון קשה וק
 הות

באר רחובות דקרוקי רשיי

(טו) דכודאי חי אספר לפר נילת לי בכלן כשיחוסה ככל מקום לדבוק ולמיכור (כל"א זו ניר) ויהיה משמעו דקחנר תשה לגרסו
 כנו המקנא את הניוכי היה גרסנוס ונקח לאביו רק הוא היה מקנא לאלד ומיד לכן קאחר רש"י בשבילי ורעה לומר הלתי
 תשע תמודת וילת כשביל וקחנר משה לגרסוס כנו המקנא אתה לי (ביטו) מקנא אלוד ומידד כשבילי : ומה שכתב עוד כל לשון
 קנאה

יהושע
 ליה
 כל ע
 לא
 ונתחבו
 לדקו
 יתחו
 דקטיע
 רלמו
 רקטל
 עקא
 על
 קנאה
 (טו)
 (ז)
 מדבר
 ויהיו
 (זכ"ל)
 סכות
 כפסוק
 מקברו
 משמע
 ומה
 וחסר
 כתוס
 ספכות
 דכתיב
 שנים
 המרגל
 יו
 (בר)
 (כלא)
 אתה
 הדבר
 ואומר

יהושע בר נון משומשניה המשה ואמר רבנן משה בעי רחמן מן קדם יי וקלי מנהון רוח נבואתא : כש ואמר
 ליה משה תמון בגלל דאתנבו עלי דגאא מהפנש מן עלמא ואנת משמש מן בתביי אנת מתני לי רענא פון דיהון
 כל עמא ביי נכיון ארום ימו יי ית רוח נבותיה עליהון : ל ואתנבש משה למשריתא הוא וכל סבי ישראל :
 לא ורוחא דעלעולא נפקת ונטלת ברוגא מן קדם יי וקעא למשטפיה לעלקא אילולי זכותא דמשה ואחרן
 ונתוכימא רבא ואפרה שליו מן ימא רבא ושקא על דין דזעיר במשריתא קמתלך ימא לציופונא וקמתלך ימא
 לדרוקא וברום מרתין אמין הנה פרה על אנפי ארעא והו מבלין בהון עד פרתהון מטול דלא ילעון גבון מכנשהון
 יתהון : לב וקמו מתקרי הימנרתא הי בעמא קר ימא ההוא וכל ליליא וכל ימא דבתרוי וקנשו ית סליו
 דקטיע ודמיר כנש עשרא פרוטין ושטחי להון משטחיו חרנות משריתא : לג בשיעיא הו אכלין מן בישקא
 ודמו דתבית לרהון לא הו מקרבין בישקא עד דרון דהו ביני פניהון עד לא פפך ורוגא ביי מקיף פרישעי עמא
 וקטל יי בעמא קטול פני לתרא : לד וקרא ית שום אתרא ההוא קברי דמשיילי בישקא ארום ממן קברו ית
 עמא דשיילי בישקא : לה ומן קברי דמשיילי בישקא נטלו עמא לתצורה ויהוין בתצרות :

א ואשתעיה מרם ואחרן במשה פתגמין דלא מתגין
 על עיסק אמתא בושיתא דאקבורה בושא למשה
 במועריקה
 ירושלמי
 ואישתעו מרם ואחרן במשה על עיסק איתא בושיתא
 דנסיב

באר רחובות דקרוקי רש"י

קנאה וכו' ומוס דענין קנאה שייכא גס כן לענין נקוזה ונטירה כמו חל קנאורש רובה לקרב וללמד הדבר לענין אחד לכן קאמר כל למון קנאה
 וכולי דורה לומר כי גס בענין נקמה לטון קנאה הוא כחדש הנותן לבעל הדבר או לנקום או לעזור ועין כפרשת פתח כד"ה בקלאו :
 (ט) הונוך רש"י לפרש דמלת ויגו הוא ענין פריחה כדי דלא תיזח דמלת ויגו הוא ענין נזוזה (כל"א שערין) דלא יתכווין :
 (יז) רש"י מודיעך כזה שהדגש שתוך העו"ת במלת בישקא מורה חסרון וכו' ונאות ראשונה מן השורש נטש וכלאו כתיב וינטש :

רשב"ם

מודר : (לה) . מקברות התלויה נסעו העם חזרות . ויהיו שם בחזרות . כלומר כתעבדו שם עד האסף מרים . ולכך האריך בלשנו לומר
 ויהיו בחזרות . ומדרש אנדה כספרי בסוף הפרשה ואחר נסעו העם מחזרות ויתנו כמדבר פארן . וכי שתי חזרות היו שנסעו (מזו וחטו כוון
 ונסעו) (כולקוט אינו) מזו וחטו כוון : ומסופ"ק לרבות יי . וכאלתי עליה כפירוש . ופירשתיו הדרשה . כי זו אנו למודין עתחלת הפרשה
 שכתוב בה מקברות התלויה נסעו חזרות ויהיו בחזרות . ועל פסוק זה כתיב כספרי זה היה בשעה שנלמד מרים וסוף דבר מזור ומסיימו
 בפסוק האחרון של פרשה ואחר נסעו העם מחזרות וכי שתי חזרות היו וכו' ופסוק זה הוא כדרש (כספר ק"ש גורם מודל כתיב כאן)
 מקברות התלויה נסעו העם ויתנו בחזרות . כאשר כל מסעות ומחנות שכתוב בהן ויסעו ויחנו . אלא מקברות התלויה נסעו העם חזרות .
 משמע כי העם נסעו מחזרות ואחר כך יהיו בחזרות שחזרו לחזרה חזרות שנסעו דגל הראשון מחזרות ועדיין לא הורד המטקן .
 ומזה ואחרן ומרים שהיו עדיין במחנה לוי . קרא להם הקב"ה פתחו ונלמד מרים וחזרו לחזרה וכלספה מרים מנרעתה לסקו שכתב
 ואחר נסעו העם מחזרות ויתנו כמדבר פארן . וכל דרשה זו מנלתי במכילתא ויסעו בני ישראל מרעמסם סכותה . ופירשת"י לשואל"ס . לפי שאין
 בתשובה ת"ר קלוימו"ס איש רומי כמותי . וגם מה שכתוב במכילתא ויסעו בני ישראל מרעמסם סכותה . ופירשת"י לשואל"ס . לפי שאין
 כתוב סס ויסעו מרעמסם ויחנו (סכותה) (ס"ח בסוכות) לומר לך שלפי שנה באה מרעמסם לסוכות וכשעה שנסעו מרעמסם נסעו כוון כן
 מסוכות וזהו כפי נגרים : (ח) הכושת . שהיא מושפתת חס . כי אשה כושת לקת . כדכתיב בדברי הימים דמשה רבינו מלך כהרן כוש
 ארכעם

מכלל יופי

דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנביאים בימים ההם
 שנים להביא אותך עליוס רמולדור המדבר שהיו הימים שנים בעון
 המגלים כי כן כתוב בספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים
 יום ויום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה :
 (כה) (מקברתיו) . שם לא תאר כמו מנעוריו :
 (כלאם) . ענין מניעה ועצירה : (כט) (המקנא
 אתה לי) . פירושו בעבורי : (לא) (ויגו) . ענין הסרת
 הדבר ממקומו : (שלום) : מין עוף והוא שמן מאד
 נאומרים שהוא שקורין לובלעז קולי"א : (ויטש) . ענינו

ויפשוט והוא פועל עומד : (כה) . ענינו כמוהנה :
וכאמתים גלפנו הארץ . נתחוק דפוית הרוב אותם היו
 אחר על אחד כאמתים על פני הארץ . וכספרי
 אמרו רבותינו ו"ל שלא היו פורחים על הארץ יותר גבוה ושת יאנוות
 כדי שהא נקל לאסוף אותם ויכון הוה :
 (לב) (תקנתך) . בהוספת הוה והוה היום שיבא אהה
 היום שהוא בו והריש קמוצה מפני ההפסק :
יב (א) (האשה הכשית) . לפי שהיתה מדינית קרארה
 כו והיא צפורה ומדינים הם ישמעאליים כמו
 (א) (א) **יט** 19 שאמר

לקח: ב ויאמרו הרק אך במשה רבך
 יהודה הלא נס-בנו רבך וישמע יהוה:
 ג והאיש משה ענו מאד מכל האדם
 אשר על-פני האדמה: ס ד ויאמר
 יהוה פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-
 מרים צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו
 שלשתם: ה וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד
 פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
 שניהם: ו ויאמר שמעו-נא דברי אס-
 יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתגידע
 בקלום אדברי-בו: ז לא-כן עבדי משה
 בכל-ביתי נאמן הוא: ח פה אל-פה אדבר-
 בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט
 ומדוע

שניקור

עיסק אתתא ושפירתא דנסיב אריאתתא
 שפירתא דנסיב רחיק: ב ויאמרו הלהוד
 ברם-במשה מליעי הלא אף-עמנא מלי-
 ושמיע קדסיו: ג ונקרא משה ענותן
 לחדא מכל אינשא דעל אפי ארעה:
 ד נאמר יי בתכיף למשה ולא-הרן ולמרים
 פוקו תלתיכון למשבוןמנא ונפקו תלתי-הון:
 ה ואתגלי יי בעמודא דעננא וקם בתרע
 משבנא וקרא אהרן ומרים ונפקו פרוהון:
 ו נאמר שמעו-קען פתגמי אס-יהוה לקון
 נביאין אנא-יי בחזון אנא מתגלי-ד-הון
 בקלמין אנא-ממליל עמהון: ז לא-כן
 עבדי משה בכל-ביתי מהימן הוא:
 ח ממלל עס-ממלל מלילנא עמיה בחון

ולא בחידון ודמות וקרא-דיי מסתפל ומה-דיין לא דחילתון למללא בעבדי במשה:
 ותקף

רש"י

לומר (שמות יא) דבר האיש הדומה הארץ אתנו קשות. ואין חשיבה בכל מקום אלא לשון תחנונים וכן הוא אומר (בראשית מב) ויאמר הלא נס-בנו רבך וישמע יהוה. ויאמר שמעו נא דברי כל כל לשון כקטאי. והדבר מרים ואהרן. (ספרי) היא פתחה כדבור פתחה לפיך הקדימה הכתוב תחלה ויזכין שהיתה יודעת מרים שפירש חסה מן האשה רבי נתן חומר מרים היתה צדד כמרים כשעה שנאמר לעסה חלדד ומידד חתככאים במחנה כיון שזמנה צמרה אורה חיו למצותיהן של חלו חס הם נוקקים לכבודיה שיהיו פורשין מנאמיהן כדרך שפירש בעלי חמני ומס ידעה מרים והגידה לאהרן ומרים שיהא כמכונה לנאמנו כך נעשה קל וחומר לומר כגנותן של חמירי: האשה הכושית. (שם) מניד שהכל מודים כיפיה כסם שהכל מודים בשחרותו של כושי: כושית. כגושיית יפת תוארה: על אודות האשה. על חידות ברושית: כי אשה כושית לקח. מה ת"ל אלא יש לך חסה כאלה כושית וכן אלה כושית כושית ולא כושית אכל זאת כלה ככל: האשה הכושית. על שם נשים נקראת כושית כאלה הקורא את בנו כלה כושי כדי שלא תזלו בו עין דעה: כי אשה כושית לקח. ונתת גרסה: (ב) הרק אך. עינו לבדו דבר ה': הרא גם בנו דבר. ולא פירשנו מדרך ארץ. (ג) ענו. שפלוסכלו: פהאם. נגלה עליהם פתאם והם טמאין כדרך ארץ והיו לנשים עושים עים להדיעם טיפה עשה טטה שפירש מן האשה ונאמר ונלית עליו שכינת הדין ואין עת קבוע לדבור: (ד) צאו שלשתכם מניד ששלשתן נקראו בדבור אחר מה ש"ל לפה לומר ולחון לשמוע: (ה) בעמוד ענן. (שם) ילא יחדי שלא כמדה כשר ונס דונק כשר הם כשיוצא לעלמיה ונא בחוכלותין וכשיוצא לשלום ונא כוונותין ונדת הקב"ה ונא לחלוציה יחדי שאלמר (שמות טו) ה' חיה עמנו ונא לשלום באוכלוסין שאלמר (תהלים סח) רכב תלהים רבותים אלפי סאלן: זיקרא אהרן ומרים. שיהא במשכן וינאין מן החצר לקראת הדבור: זיצאו שניהם. ומכני חס ח כן והפרישן ומשה לפי שחומרים מקצת שכתו של חס כפניו זכורו שלא כפניו וכן חמיו כח שלא כפניו נאמר (בראשית ז') חיה לויק תמים וכפניו נאמר (שם) כי לויק חמיו לויק לפני. ד"ל אלא ישמע כוונתו של אהרן: (י) שמעו נא דברי. חין נא אלא לשון כקשה: אם יהיה צבאשם חס יהיו לנס נביאים: ה' במראה אליו אתגידע. שכינת שמי חין נלית עליו כמסקלריו החזירה אלא בשלום דחיוה: (ח) פה אל-פה. (ספרי) חזרתו לו (הוכרח לפרש כן דחילו כפזונו. שפ"ס הוכר לטעם דא"כ היה לו שפ"ס קעט כפזונו. חס פ"ס. דהא כתיב כסוף נחל נודבר קליו וע"ש כרש"י. אלא פת"ס פירושו א"ל לפרוש בו' ופ"ס לאו דוקא אלא כ"ל

ומדוע לא יראתם לדבר בעברי במשה :
 ט ויחר אף יהוה בס וילך : י והענן סר
 מעל האהל והנה מרים מצרעת בשלג וישן
 אהרן אל מרים והנה מצרעת : יא ויאמר
 אהרן אל משה בי אדני ארניא תשת עלינו
 תפאת אשר נואלנו ואשר תשאנו : יב אל
 נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
 חציו בשרו : יג ויצעק משה אל יהוה
 לאמר אל נא רפא נא לה : פ

מפסיר

יד ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ורק
 בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת
 ימים מתוך למחנה ואחר תאסף : טו ותסגר
 מרים

ט ותקיף רוגזא דיי ברזן ואסתלק :
 י ועננא אסתלק מעילוי משכנא והא
 מרים חרוא בתלניא ואתפני אהרן לנתי
 מרים והא סגירא : יא ואמר אהרן למשה
 בבני רבוי קא ארבען תשוי ועננא חובא
 דאטפשא ודסרחנא : יב קא ארבען
 תתרחק דא מביננא ארי אחתנא היא צלי
 כען על בשרא מיתא הנין דבה ויתסי :
 יג וצלי משה קדם יי למימר אלהא
 בבני אסי כען יתה : יד ויאמר יי למשה
 ואילו אבוהא מנף גוף בה הלא תתכלם
 שבעא יומין תסתגר שבעא יומין למברא
 למשריתא ובתרגון תתכניש : טו ואסתגרת

מרים מברא למשריתא שבעא יומין ועמא לא נטר ער דאשכנשת מרים :
 ובתר

דשיי

ר"ל כהדיא דוק) לפרוש מן האשה ויכין אמרת לו כסוי . (דברים ח) לך חמור להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה עמוד עמודי
 זמראה ולא בחירות . ויראה זה מראה דבור שאני מפרש לו דבורי כמראה פנים שבו ואינו סתמו לו בחירות כענין שנאמר
 ליחזקאל (יחזקאליו) חוד חידה וגומר . יכול מראה סכנה ת"ל (שמות לג) לא תוכל לראות את פני : והכוונת ה' יביט .
 זה מראה חמור כענין שנאמר (שם) וראית את חמורי : בעברי במשה . אינו חמור כעברי משה אלא כעברי כעברי
 אף על פי שאינו משה כענין שפירשנו כדאי היתם לירוא מפניו וכ"ש שהוא עבדי ועבד מלך מלך היה לכס לומר אין המלך חושב
 תנס (ספרי חנהומא) ואם תחמורו איני מזכיר כמעשו וקשה מן הראשונה : (ט) ויחר אף ה' בס וילך מאחד שהודיע
 סרחונם גור עליהם כדוי קל וחמור לבשר ודם שלא יכעום על חבלי עד שיודיענו סרחונו : (י) והענן סר . ואחר כך והנה מרים מוצרעת
 כשלג נשל למלך אחר לכדגור רדף את בני אכלל תרדט עד שאלך מאלך שרתוי עליו : (יא) נואלנו . כתרנונו לשון חולי : אל
 נא התי . אחותינו : כמה . שהוצרע חסוב כמת מה עות מעמלה כביאה אף מנורע מעמלה כביאה : אשר בצאתו מרחם
 אמו . חמנו היה לו לומר אלה סכנה סכנוס וכן חני כשרותי כשרנו היה לו לומר אלה סכנה סכנוס חתם חתם חתם חתם חתם חתם
 כאלל חני כשרנו כענין שנאמר (בראשית לו) כי אחינו כשרנו הוא ולפי ששנינו אף הוא כרחי כן אין רחוי לחם להניח את אחותי להיות כמת :
 אשר בצאתו . מאחר שילח זה ערס חמו של זה שיש כח בידו לעזור ואינו עוזרו חרי נכלל חני כשרנו שאחיו כשרנו הוא . דבר אחר אלה
 תהי כמת . (ספרי) אם אינך רופאה בתפלה מי מסגירה או מי מטרה או ח"ל לראותה שאני קרוב ואין קרוב רואה את הנענים וכן את
 אין בעולם וזהו אשר כנאתו מרחם חמו : (יג) אל נא רפא נא לה . כל יאתוב ללמדך דרך ארץ שהאול דבר מחסורו נריך לומר שנים
 או שלשה דברי תחנונים ואחר כן יבקש שלותיו : לאמר . מה ת"ל לאמר לו השיבו אם אתה מרפא אותה אם לאו עד שהשיבו ואזכיה יק
 ירקונו רבי אלעזר בן עזריא חומר בחרב ציה מקומות כקס משה חלפני הקב"ה להשיבו אם יעשה שלותיו אם לאו . כינא בו (שמותו)
 וידבר משה לפני' לאמר ונו מה ת"ל (ספרי) לאמר השיבו אם נואלם אתה אם לאו עד שהשיבו עתה תראה ונומר . כינא בו
 (במדבר כז) ויאמר משה לפני' לאמר יפקידה' אלהי הרוחות לכל כשר . כינא בו (דברים ג') ואתחנן אלה' בעת ההיא לומר
 השיבו רבך : רפא נא לה . מפני מה לא האריך משה בתפלה אכל כשילנו חינו מאריך בתפלה : (יד) ואב ה' ירק ורק בפניה . ואם אכיה היראה
 ד' אלא יאמרו כשכיל אחותו הוא מאריך בתפלה אכל כשילנו חינו מאריך בתפלה : (יד) ואב ה' ירק ורק בפניה . ואם אכיה היראה
 לה פנים וועפות הלא תכלם שבעת ימים (ב"ק כח) קל וחמור לשכניה ידיוס אלא דיו לכא עוןהדין להיות כגדון לפיכך אף בנוספתו סגר

מז זכר-בן נטלו עמא מהצרות ושרו
במדברא דפארן :

פ פ פ

א ומליר יי עם-משה למימר :

ב שלח-לך גוברין ויאלק

ית-ארעא דכנען דאנא יהיב לבני ישראל

גברא חד גברא חד לשבטא דאבהרותיה

תשלחון כל רבא דבהון : ג ושלח יתהון

משה ממדברא דפארן ער-מימרא דני

כולהון גוברין רישי בני-ישראל אנון :

ד ואלין שמחתהון לשבטא דראובן שמוע

בר-זכור : ה לשבטא דשמעון שפטברי

חורי : ו לשבטא דיהודה כלב ברי-פנה :

ז לשבטא דיששכר זגאל ברי-יוסף :

ח לשבטא דאפרים הושע ברי-נון :

ט לשבטא דבנימן פלטי ברי-רפוא :

י לשבטא דזבולן זדיאל ברי-סודי :

יא לשבטא דיוסף זדיאל ברי-סודי :

יב לשבטא דרן עמיאל ברי-

זמלי : יג לשבטא דאשר סתור ברי-

מיכאל : יד לשבטא דנפתלי נחבי ברי-

נפסי : טו לשבטא דגד נאואל ברי-מכי :

טז אלין שמחת גובריא דשלח משה

לאלקא ית-ארעא וקרא משה להושע ברי-

נון יהושע : יז ושלח יתהון משה לאלקא

ית-ארעא דכנען נאמר ליד ית סקו נ

במדברא

במדבר יב"ג בהעלותך שלח לך
מדנים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא
נסע עד-האסף מדנים : טז ואחר נסעו העם
מחצרות ויתנו במדבר פארן :

קל"ו ט"ה ללא סימן ומפטין דני ושמחי בזכרי כס"ב :

פ פ פ

א וידבר יהוה אל-משה לאמר :

ב שלח-לך אנשים ויתרו

את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל

איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו

כל גשיא בהם : ג וישלח אתם משה

ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים

ראשי בני-ישראל המה : ד ואלה שמותם

למטה ראובן שמוע בן-זכור : ה למטה

שמעון שפט בן-חורי : ו למטה יהודה

כלב בן-יפנה : ז למטה יששכר זגאל

בן-יוסף : ח למטה אפרים הושע בן-נון :

ט למטה בנימן פלטי בן-רפוא :

י למטה זבולן זדיאל בן-סודי :

יא למטה יוסף למטה מנשה נדי בן-סוסן :

יב למטה רן עמיאל בן-זמלי :

יג למטה אשר סתור בן-מיכאל :

יד למטה נפתלי נחבי בן-נפסי :

טו למטה גד נאואל בן-מכי :

טז אלה שמות האנשים אשר-שלח

משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע

בן-נון יהושע : יז וישלח אתם משה

לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה

בנגב